

Spørgsmål 48:

Udvalget udbeder sig til supplerung af det i bemærkningerne anførte en fortolkning af § 43, stk. 1, for så vidt angår ordene „får rådighed over et beløb af samme størrelse som folkepensionen . . .“. Skal dette forstås således, at det *disponible* beløb skal være af samme størrelse som for folkepensionister?

Svar:

Efter forslaget skal niveauet for den varige hjælp — ligesom for hjælpen efter forsorgslovens § 46 — normalt svare til folkepensionens grundbeløb + pensionstillæg. Ved valget af ordene „får rådighed over et beløb af samme størrelse som folkepensionen“ er der taget hensyn til,

- 1) at ansøgerens indtægter fradrages fuldt ud ved udmåling af hjælpen,
- 2) at en del af pensionstillægget tilbageholdes som A-skat af pensionen, således at et pensionistægtepar kun får *udbetalt* $\frac{1}{3}$, en enlig pensionist $\frac{2}{3}$ af tillægget. Da det *netto*beløb, modtageren af hjælp efter § 43 skal have udbetalt, højst skal svare til *nettopensions*beløbet, skal der ved hjælpens udmåling alene tages hensyn til den del af pensionstillægget, der ikke går til betaling af skat.

Man kan således sige, at det *disponible* beløb (herunder en eventuel indtægt) skal svare til nettofolkepensionen. Såfremt de gældende regler for skat af sociale ydelser opretholdes, skal der ud over det beløb, der *udbetales* som hjælp efter § 43, *konteres* et beløb svarende til skatten af den samlede hjælp, der afregnes mellem det sociale udvalg og kildeskattedirektoratet.

Spørgsmål 49:

Udvalget udbeder sig en fortolkning af det i § 43, stk. 2, anvendte udtryk „rimeligt begrundede enkeltudgifter“.

Svar:

I socialreformkommissionens 2. betænkning er om spørgsmålet om eventuelle grænser for størrelsen af den varige hjælp anført følgende: „Hvis niveauet i almindelighed sættes ligesom i forsorgslovens § 46 i dag, d. v. s. at beløbet ikke kan overstige folkepensionens grundbeløb med de sædvanlige tillæg, må det dog forudsættes, at der opret-

holdes en adgang til i visse enkeltstående situationer at give et noget højere beløb.

Man vil i sådanne situationer kunne anvende principperne for ydelse af forbigående tillægshjælp (personlige tillæg) til folkepensionister“.

Man har i lovforslaget fulgt kommissionens forslag gennem reglerne i § 43, stk. 2, om hjælp til dækning af „rimeligt begrundede enkeltudgifter“. Som eksempler kan nævnes anskaffelse af nødvendigt bohøve, udgifter til reparation af bolig og indbo m. v. Det drejer sig om udgifter, der efter de gældende regler normalt afholdes af det rådighedsbeløb, der omhandles i forsorgslovens § 46, stk. 2.

Spørgsmål 49 a:

Det bedes angivet i kroner, hvor stort beløb den varige hjælp typisk vil andrage. Det bedes endvidere oplyst, hvorvidt der overvejes fastsat absolutte grænser for størrelsen af det beløb, der kan ydes den enkelte person i anledning af „rimeligt begrundede enkeltudgifter“.

Svar:

Efter lovforslagets § 43 kan der til personer med vedvarende behov for hjælp ydes en sådan hjælp, at pågældende får rådighed over et beløb af samme størrelse som folkepensionen til en pensionist uden andre indtægter med tillæg for hvert barn, svarende til det særlige børnetilskud. Da den samlede folkepension med pensionstillæg til et ægtepar udgør 1.698 kr. månedlig, vil henholdsvis ægtepar og enlige, der søger varig hjælp, maksimalt kunne opnå tilsvarende beløb. Herudover kan der ydes 212 kr. månedlig pr. barn. Indtægter hos ansøgeren fradrages fuldt ud i de angivne maksimumsbeløb. I øvrigt er disse beløb bruttobeløb, hvoraf der skal betales A skat.

Det er ikke hensigten, at der skal sættes absolutte grænser for størrelsen af den yderligere hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter efter forslaget § 43, stk. 2. Hjælp må ydes med det beløb, der faktisk er brug for efter en individuel bedømmelse i hver enkelt sag.

Spørgsmål 50:

Til brug for socialreformkommissionen forelæ oplysninger om antallet af unge